

האשה נקנית פרק ראשון קידושין לו.

עין משפט
נר מצוה

אי לאו ג"ש ה"א הפסיק הענין. ואל"ת היכי תיסק דעמין למימר הכי הא מפיקין לעיל (דף לה:) מפאת^א שאינה צבל תשחית ולא אמר דקרחא שכתוב צפרשה ראשונה קודם צל תשחית הפסיק הענין לפאת זקן וכ"ש דקאי אקרחא שהיא ראשונה צפרשה^ב קרוצה יומר לזני אהרן דכמיז צפרשה ועוד קשה

אחת היא. משמעות שמהן זין ציד זין ככלי: מזני אהרן. דכמיז (ויקרא כה) לא יקרחו קרחה בראשם גבי אמור אל הכהנים: **דמי כתיב קרא.** בני אהרן: נשוק קרא. מהך ג"ש גבי ישראל: **בראשם.** האמור אלכ כהנים מה ת"ל דלפי שנאמר בישאל זין עיניכס משמע סמוך לפדחת: ומה להלן. בישאל

שבצ א מיי פ"ג מהל
ע"ז הל' טו סמג
לפון קב טו"ש ע"ד סי'
קפ טפ"ד י:
שבצ ב ג מיי שם טור
ש"ע שם טפ"ד ט:
ד נמיי פ"ד מהל תפילין
ה"ל"א טו"ש"ע א"ת סי' כ'
טפ"ד ט:
שבצ ה מיי פ"ג מהל
מעשה הקרינות
הל' ט סמג עין קפג:
שבצ ו מיי שם פ"ט
הלכה טו:
שבצ ז מיי פ"ט מהל
ביאת מקדש הלכה
ז:
שבצ ח מיי פ"ג מהל
סוטה הלכה טו
ופ"ט מהלכות מעשה
הקרינות הלכה טו:
שבצ ט מיי פ"ט
מהלכות מעשה
הקרינות הלכה טו ופ"ח
מהל' מורות הלכה ז:

דמ"ק דמתנתין היכי פליג אקרחא דקאמר במתני' חוץ מזל תקיף ובל תשחית ולא קאמר ובל יקרוה והא תפילו^ט מפאת אמר לעיל דקאי לזני אהרן כ"ש דקאי אקרחא דקרוצה לזני אהרן וי"ל דקד"א דגבי קרחה דלע"ג שהיא קרוצה לזני אהרן הפסיק הענין משום דכמיז (דברים יד) כי עס קדוש אמה דמרכה נשים ואפילו בישאל ומפרש בגמרא דלא הפסיק הענין: **אם** בן איבתוב קרא קרח. פי' וליתן את האמור של זה הזה הוא מפקי נזנו מלניו ואי משום לריבה זהו מלכות ימירות אין לנו לחלק מלוא אחת שאנו מואלין בכהנים ובישראל בהדיל דודאי גוף המלוה לא היינו לומדים אלכ פירוש המלוה גמרי שפיר מהדיל: **תפילין** גופיהו מכהא גמרינן להו. ואל"ת ומה בך מ"מ וילך קרחה מתפילין דאין ג"ש למתאה^א ונימא מה תפילין נשים פטורות ה"י גבי קרחה וי"ל דשמא לא נגמרה ג"ש ב' אלכ לאשמעינן מקום הנחת תפילין וקשה להר"ם אמאי אין מניחין תפילין צבל הראש כי היכי דקאמר קרחה צבל הראש ושמא להכי מהני האי זין עיניכס דהוה מזי למכתב בראשית^ב ואע"ג דגבי קרחה כתיב זין עיניכס ואפ"ה קרחה צבל הראש וי"ל דליגמר ג"ש נכתב:

על מה דהתם כתיב למת: א"כ. דלהך מילתא לחודה אמת: נכחו. בתרתייהו קרח מאי קרחה הוה ליה כג"ש יתירה למירש נמי הא: ספילין גופיהו מהכא גמרי. כלומר היא ג"ש זין עיניכס מיבעי ליה למגמר מקום תפילין מהכא דלא תימא זין^ט עיניכס משם דהיינו על פדחתו אלכ יליף מנין עיניכס דקרחא דנמקום שער דבלאו מקום שער לא משכתת קרחה והיינו למעלה מפדחתו: וזין לאזני וזין לרצא. דנפקא להו פטורה דנשים מקרא אחרינא בני אדם מאי דנשי ציה: ור"ם סכלי הוא דמקרו בני כשאין בהם אלכ שנות הוא דמיקרו בני אלכ כשהם רשעים לית זהו הימנותא לא מקרו בני: משחייתם. דהיינו עבודה זרה דכמיז (דברים ז) פן תשחיתו ועשייתם פסל וגו': **זני מעליא לא מקרו.** עוד לעולם: **ס"ש.** דהדרי מקרו בני אל כזי ע"י תשובה: **בתני** הסמיכות נו.

הנהגות הב"ח

(א) תוס' ד"ה הקבלות
וד"ה סוף הדיאל:

תורה אור השלם

1. גנים אתם לך
אלהיכם לא תתגודדו
ולא תשימו קרחה בין
עיניכם למת:

מוסף תוספות

א. הא אביי גופיה אומר
לעיל דמפאת פאת וכי.
ב. וי"ל דקרב לא
נאמר גו"ש. מוס' ה"ל"א.
ג. דהוה דנשי פטורות
במ"ע שהומו גרמא מל
מקום שמים הוה אל
מפסלא עבודה באשה
מדי דהוה אמילה דאיא
למ"ד כפי' דע"ז (כ"ב)
דכשרה באשה אע"פ
שיניה אלא ביום. טו.
ד. הוה מצ"ע שהומו
דיניה אלא ביום דומיא
דשחיטה והא בעינן ותיק.
למכירה שחיטה. טו.
ה. ה[ד]יניה אלא ביום
כדאייתא בסוף פ"ב
דמגילה (כ.): טו.

הסמיכות והתנופות וההגשות

ואלך מיירי^ט בכהנים ואתו קראי בגמ' למעוטי כהנות אלכ סמיכות ותנופות איירי בישראל:

הקבלות והאות. והולכה

הולכה צבל קבלה^ט שהי מן והקריבו^ט הכהן נפקא כמו קבלה חריקה צבל הזאה^ט ואל"ת אמאי איצטריך קרא בגמרא למעוטי נשים מיפוק ליה דכולהו מ"ע שהומו גרמא הוה שהרי אינן נוהגות אלכ זיוס^ט דכמיז (ויקרא ו) זיוס זמות להקריב קרבניה וי"ל דמ"מ איצטריך קרא למעוטינהו ולמייפל קריב נשים דלוי לאו קרא לא הוה ידעינן שטעבודה פסולה צה^ג להכי איצטריך קרא למעוטי למימר דמתלוי עבודה ועבודה פסולה מיהו מסמיכה קשה^ד אמאי איצטריך קרא למעטינהו דהא עבודה לא תחלל זהכי כלומר צל סמיכה נמי אין הקריב פסול בכה^ה וחס נעשה סמיכה בנשים לא מייפל קריב^ו צכך^ז וי"ל דמ"מ איצטריך קרא למעוטי דקד"א משום דכתיב וסמן^ח ושחט אימקש סמיכה לשחיטה^ט מה שחיטה כשרה נשים דמתנן בזה^י (דף לה:) ומיימי צשמעמל קמיימל דשחיטת מולין (דף צ:): כל הפסולין ששחטו שחיטתן כשרה ששחיטת ששרה זורים ונשים וכו' אף

הסמיכות והתנופות וההגשות

ואלך מיירי^ט בכהנים ואתו קראי בגמ' למעוטי כהנות אלכ סמיכות ותנופות איירי בישראל:

הקבלות והאות. והולכה

הולכה צבל קבלה^ט שהי מן והקריבו^ט הכהן נפקא כמו קבלה חריקה צבל הזאה^ט ואל"ת אמאי איצטריך קרא בגמרא למעוטי נשים מיפוק ליה דכולהו מ"ע שהומו גרמא הוה שהרי אינן נוהגות אלכ זיוס^ט דכמיז (ויקרא ו) זיוס זמות להקריב קרבניה וי"ל דמ"מ איצטריך קרא למעוטינהו ולמייפל קריב נשים דלוי לאו קרא לא הוה ידעינן שטעבודה פסולה צה^ג להכי איצטריך קרא למעוטי למימר דמתלוי עבודה ועבודה פסולה מיהו מסמיכה קשה^ד אמאי איצטריך קרא למעטינהו דהא עבודה לא תחלל זהכי כלומר צל סמיכה נמי אין הקריב פסול בכה^ה וחס נעשה סמיכה בנשים לא מייפל קריב^ו צכך^ז וי"ל דמ"מ איצטריך קרא למעוטי דקד"א משום דכתיב וסמן^ח ושחט אימקש סמיכה לשחיטה^ט מה שחיטה כשרה נשים דמתנן בזה^י (דף לה:) ומיימי צשמעמל קמיימל דשחיטת מולין (דף צ:): כל הפסולין ששחטו שחיטתן כשרה ששחיטת ששרה זורים ונשים וכו' אף

(א) ועל כה: וש"ס.
(ב) סמכת. כ ספרי פ' ראה
מ"כ פ' אמור פרק ה.
(ג) [ומנות לו:] (ד) ספרי
פ' ראה. (ה) מ"כ פ'
(אמור) ויקרא פרשה צ
ר"ה לג. עירובין יז:
חגיגה טו: חולין פה.
(ו) [בכמיז נוסף: דכמיז].
(ז) מ"כ פ' לו פרשה יא
מנחות סא. (ח) [בכמיז
נוסף: את ראשו הקטיר
המזונה] (ט) [בכמיז:
הענינים] (י) [בכמיז:
נוסף: (כ) (ל) (מ) (נ)
ע"כ]. (יג) [לעיל כפ'
(כ) [בכמיז: ויקרובה].
(ט) [ל' אפאת וכו'
דקאי בני אהרן. (כ"ט)].
(ס) [בכמיז ככ ע"כ].
(ט) [בכמיז ככ ע"כ].
מגילה כ ע"כ ד"ה לקמיה.
ותוס' מנחות ט ע"כ ד"ה
מקמלה. (ט) [בכמיז
ע"כ]. (ג) [ל' אפאת וכו'
בני אהרן נפקא. (כ"ט)].
(ק) [מגילה כ ע"כ. ע"כ].
(ל) [ומנות ככ ע"כ].
(מ) [ע"י חגיגה טו ע"כ].
(נ) [ע"י מוס' מנחות כ:
ד"ה דיו וכו' הנומו דכ'
זה בכמיז]. (א) [מגילה
כ ע"כ].

גליון הש"ס

תוס' ד"ה הקבלות וכו'
וא"ת אמאי אצטריך. ע'
בראש' פ' אמור ד"ה בני
אהרן:

מוסף תוספות

א. הא אביי גופיה אומר
לעיל דמפאת פאת וכי.
ב. וי"ל דקרב לא
נאמר גו"ש. מוס' ה"ל"א.
ג. דהוה דנשי פטורות
במ"ע שהומו גרמא מל
מקום שמים הוה אל
מפסלא עבודה באשה
מדי דהוה אמילה דאיא
למ"ד כפי' דע"ז (כ"ב)
דכשרה באשה אע"פ
שיניה אלא ביום. טו.
ד. הוה מצ"ע שהומו
דיניה אלא ביום דומיא
דשחיטה והא בעינן ותיק.
למכירה שחיטה. טו.
ה. ה[ד]יניה אלא ביום
כדאייתא בסוף פ"ב
דמגילה (כ.): טו.

מוסף רש"י

ת"ל קרחה. דקאי תירא
הוא (סמכת ב.). הפסיק
הענין. ולא יליף בני אהרן
אלכ לטומאה לחוד שש
הפסק בנשים כגון לה יעמל
(מ"ב ע"ה). מיבעי ליה
לכדתניא. ליתן את האמור
של זה ושל זה זה ושל זה ושל זה
למיכה לזקמי נשים נשים
לא דתירא למעוטי נשות
האלה הפסיק הענין (מ"ב ע"ה).
ב. בראשם מה ת"ל.
לא דוק קאמר ליה דהא
דאי איצטריך משום דהוה
אמינא קרחה כל דהו, אלכ
מירק קא דריש ליה
בראשם משמע כל הראש
שליש שאמר פו' (שם). לא
תתגודדו. בישאל כמיז.
ולא יקרוה משום דהוה
על בין העינים. (שם).
סמוך לפדחת (שם). ואין
לי. דמיז על כל הראש,
אלא כהנים. דההוא
צכהים כמיז (שם). מקום
שעושים קרחה. שיש בו שער וסמכות עשה קרחה (מנחות יז). בני לא אימין בם. לפון ויהי אמון (למסך בן) ד"ה אמון
לפון מלוכה כמנעו אמרו כמיז נעשה ונעשה קלה קלה כעלו בעממל ונשו עגל (דברים לב כ.). בני משחיתים. ניס הי
להקרי' הסמיכות (שחיטה א. ד.) דבר אל בני ישראל וסמן. אלס מ יקריב מכם קרבן לה/ וכן כשהוא עולה וסמן
(ויקרא ו). ואין בנות ישראל מניפות. הן עמם אלכ כהן (מנחות טו.). מנף להו כהן למזיה (שם).

1. גנים אתם לך
אלהיכם לא תתגודדו
ולא תשימו קרחה בין
עיניכם למת:

הסמיכות והתנופות וההגשות

ואלך מיירי^ט בכהנים ואתו קראי בגמ' למעוטי כהנות אלכ סמיכות ותנופות איירי בישראל:

הקבלות והאות. והולכה

הולכה צבל קבלה^ט שהי מן והקריבו^ט הכהן נפקא כמו קבלה חריקה צבל הזאה^ט ואל"ת אמאי איצטריך קרא בגמרא למעוטי נשים מיפוק ליה דכולהו מ"ע שהומו גרמא הוה שהרי אינן נוהגות אלכ זיוס^ט דכמיז (ויקרא ו) זיוס זמות להקריב קרבניה וי"ל דמ"מ איצטריך קרא למעוטינהו ולמייפל קריב נשים דלוי לאו קרא לא הוה ידעינן שטעבודה פסולה צה^ג להכי איצטריך קרא למעוטי למימר דמתלוי עבודה ועבודה פסולה מיהו מסמיכה קשה^ד אמאי איצטריך קרא למעטינהו דהא עבודה לא תחלל זהכי כלומר צל סמיכה נמי אין הקריב פסול בכה^ה וחס נעשה סמיכה בנשים לא מייפל קריב^ו צכך^ז וי"ל דמ"מ איצטריך קרא למעוטי דקד"א משום דכתיב וסמן^ח ושחט אימקש סמיכה לשחיטה^ט מה שחיטה כשרה נשים דמתנן בזה^י (דף לה:) ומיימי צשמעמל קמיימל דשחיטת מולין (דף צ:): כל הפסולין ששחטו שחיטתן כשרה ששחיטת ששרה זורים ונשים וכו' אף

הסמיכות והתנופות וההגשות

ואלך מיירי^ט בכהנים ואתו קראי בגמ' למעוטי כהנות אלכ סמיכות ותנופות איירי בישראל:

הקבלות והאות. והולכה

הולכה צבל קבלה^ט שהי מן והקריבו^ט הכהן נפקא כמו קבלה חריקה צבל הזאה^ט ואל"ת אמאי איצטריך קרא בגמרא למעוטי נשים מיפוק ליה דכולהו מ"ע שהומו גרמא הוה שהרי אינן נוהגות אלכ זיוס^ט דכמיז (ויקרא ו) זיוס זמות להקריב קרבניה וי"ל דמ"מ איצטריך קרא למעוטינהו ולמייפל קריב נשים דלוי לאו קרא לא הוה ידעינן שטעבודה פסולה צה^ג להכי איצטריך קרא למעוטי למימר דמתלוי עבודה ועבודה פסולה מיהו מסמיכה קשה^ד אמאי איצטריך קרא למעטינהו דהא עבודה לא תחלל זהכי כלומר צל סמיכה נמי אין הקריב פסול בכה^ה וחס נעשה סמיכה בנשים לא מייפל קריב^ו צכך^ז וי"ל דמ"מ איצטריך קרא למעוטי דקד"א משום דכתיב וסמן^ח ושחט אימקש סמיכה לשחיטה^ט מה שחיטה כשרה נשים דמתנן בזה^י (דף לה:) ומיימי צשמעמל קמיימל דשחיטת מולין (דף צ:): כל הפסולין ששחטו שחיטתן כשרה ששחיטת ששרה זורים ונשים וכו' אף